

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: **P. P.**, bytem A.,
zastoupený Mgr. Václavem Voříškem, advokátem, se sídlem Ledčická
649/15, 184 00 Praha 8 – Dolní Chabry

proti
žalovanému: **Krajský úřad Karlovarského kraje**
sídlem Závodní 353/88, 360 01 Karlovy Vary

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 1. 2018, č. j. 1724/DS/16-16

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo rozhodnuto tak, že dle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu se výrok I. rozhodnutí Městského úřadu Cheb, odboru správních činností a obecní živnostenský úřad, vydaného dne 29.3.2016 pod č.j. MUCH 27058/2016 ruší a věc se vrací k novému projednání, současně bylo zamítnuto odvolání žalobce podle § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu a prvostupňové rozhodnutí potvrzeno ve výroku II a dále byl podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu zrušen výrok o sankcích uložených prvoinstančním rozhodnutím a věc byla vrácena k novému projednání.

2. Žalobce v žalobě tvrdil, že byl žalovaným uznán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, v platném znění (dále pouze „zákon o silničním provozu“), aniž by mu byla řádně vyměřena sankce. Dle žalobce je nutné, aby byla ve výrokové části řešena i otázka sankce, která se v tomto případě opírá o § 125c odst. 5 písm. g) silničního zákona. Rozhodnutí žalovaného shledal žalobce nezákonným, a navrhoval jeho zrušení, neboť žalovaný překročil zákonem stanovené meze správního uvážení, v tomto případě rozmezí sankce 1 500Kč – 2 500Kč. Pokud žalovaný od sankce zcela upustil, překročil správní uvážení. Pro žalobce je přitom tato věc zásadní, neboť žalobci jsou na základě výroku zapisovány body do karty řidiče, přitom výrok o vině žalobce je nezákonný a je otázkou času, než bude zrušen. Žalobce je tak ve velké právní nejistotě. Žalobce má právo, aby byl přiměřeně potrestán. Dále žalobce nesouhlasil se zveřejněním osobních údajů svých a svého právního zástupce na stránkách Nejvyššího správního soudu.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě návrh její zamítnutí. V odůvodnění svého vyjádření žalovaný uvedl, že v odvolacím řízení zrušil výrok I., neboť tento výrok byl nepřezkoumatelný a věc tohoto přestupku vrátil zpět k novému projednání. Vzhledem k tomu, že správní orgán prvního stupně uložil sankce podle přestupku nejpřísněji postižitelného, jenž byl ale odvolacím orgánem zrušen pro nepřezkoumatelnost, zrušil žalovaný rovněž výrok o sankcích a i tuto část výroku vrátil zpět k novému projednání a rozhodnutí. Ve skutečnosti tak vlastně žalovaný s výjimkou výroku II. zrušil odvoláním napadené rozhodnutí a věc vrátil k novému projednání. Svůj postup žalovaný opřel o § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu. K druhé námitce žalobce se žalovaný nevyjadřoval, neboť se ho netýkala.
4. Součástí správního spisu je oznámení přestupku ze dne 18.11.2015, podle něhož v tento den v 10.23 hod žalobce řídil osobní motorové vozidlo VW Tranporter RZ..... na silnici I/21 ve Františkových Lázních – Hotel Zátíší ve směru na Cheb a přitom nerespektoval přenosnou svislou zákazovou značku B21a (Zákaz předjíždění), a dále při kontrole nepředložil řidičský průkaz.
5. Správní orgán prvního stupně ve výše označeném rozhodnutí uznal žalobce vinným pod bodem 1) - z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 7. zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, pro porušení § 4 písm. c) téhož zákona spočívajícím v nerespektování dopravní značky B21a, a pod bodem 2) – z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu pro porušení § 6 odst. 8 téhož zákona spočívajícím v nepředložení řidičského průkazu ke kontrole na výzvu policisty. Dále byla žalobci prvostupňovým rozhodnutím podle § 125c) odst. 5 písm. d) a odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu a podle § 11 odst. 1 písm. b, c a § 12 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích uložena pokuta 5.000,-Kč a zákaz řízení motorových vozidel na 6 měsíců a také náhrada nákladů řízení 1.000,- Kč. V odůvodnění k tomu správní orgán prvního stupně uvedl, že uložil pokutu za postižitelný přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 7. zákona o silničním provozu, a to na samé spodní hranici zákonné sazby, která je ohledně pokuty od 5.000,- Kč do 10.000,-Kč a ohledně zákazu činnosti od 6 měsíců do 1 roku.
6. V odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že ve výroku I. prvostupňového rozhodnutí došlo k porušení § 2 odst. 1 ve spojení s § 50 odst. 3 a § 68 odst. 3 správního řádu, neboť prvostupňový správní orgán shledal žalobce vinným z

úmyslného spáchání přestupku, ačkoliv se nezabýval prokazováním úmyslu a v odůvodnění neuvedl, jakým důkazem má za prokázaný úmysl spáchat přestupek. S ohledem na zrušení výroku I., jímž byl žalobce shledán vinným z naplnění skutkové podstaty přestupku přísněji postižitelného, dle kterého byly následně ukládány sankce, zrušil žalovaný rovněž výrok o sankcích.

Ohledně výroku II. prvostupňového rozhodnutí žalovaný uvedl, že porušení § 6 odst. 8 zákona o silničním provozu, v tehdy platném znění, je dostatečně a spolehlivě prokázáno. Po zjištění, že ve výroku I. prvostupňový správní orgán neprokazoval úmysl ke spáchání přestupku, žalovaný tento výrok zrušil a věc vrátil zpět k novému projednání a v ostatních částech prvostupňové rozhodnutí žalovaný potvrdil.

7. O věci samé bylo rozhodnuto bez jednání podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, (dále jen s.ř.s.), neboť s tím žalobce i žalovaný souhlasili.
8. Žalobu soud neshledal důvodnou.
9. Soud předně uvádí, že ve výroku napadeného rozhodnutí pod třetí odrážkou ve znění: „dle ustanovení § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu se odvolání účastníka řízení, pana P. P., proti výroku II. rozhodnutí Městského úřadu Cheb, odboru správních činností a obecní živnostenský úřad, vydanému dne 29. března 2016, podč. j. MUCH 27058/2016, zamítá a napadený výrok II. se potvrzuje“ došlo k chybě v nesprávném odkazu na předmětný paragraf. Rozhodnutí však není nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost, neboť rozpor je odstranitelný výkladem, tj. po interpretaci napadeného rozhodnutí jako celku – s přihlédnutím k obsahu spisu a k úkonům správních orgánů a účastníků – nejsou pochyby o jeho významu (srov. rozsudek NSS ze dne 23. 8. 2006, sp. zn. 1 Afs 38/2006, dostupný na www.nssoud.cz).
10. K žalobní námitce, že žalovaný nevyměřil žalobci sankci za přestupek, z něhož byl uznán vinným, a překročil tak meze správního uvážení, pak zdejší soud konstatuje následující.
11. Podle § 12 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích za více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení se uloží sankce podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejprísněji postižitelný. Zákaz činnosti nebo zákaz pobytu lze uložit, jestliže je lze uložit za některý z těchto přestupků.
12. Žalovaný správně použil ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) s.ř., zrušil výrok o sankcích a věc vrátil správnímu orgánu I. stupně k dalšímu projednání. Správně nevyměřil žalobci sankci za přestupek, jenž svým rozhodnutím potvrdil, jelikož uložil správnímu orgánu, aby provedl další dokazování ve věci přestupku uvedeného ve výroku 1) prvoinstančního rozhodnutí, který zrušil. Pokud by v dané věci žalovaný uložil sankci za přestupek vymezený ve výroku 2), který potvrdil, postupoval by v rozporu s cit. § 12 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., neboť přestupky žalobce byly projednávány ve společném řízení, tudíž za ně musí být ukládána 1 sankce, a to podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejprísněji postižitelný.
13. Jinak by mohla vzniknout situace, že by správní orgán I. stupně musel uložit sankci za znovu projednaný přestupek, a současně započítat sankci uloženou žalovaným. Počinání žalovaného soud shledal správným, neboť ten zavázal správní orgán, aby se sankcí zabýval po dalším projednání přestupku v dalším řízení. To odpovídá závaznému právnímu názoru vyslovenému v předcházejícím rozhodnutí zdejšího

soudu ze dne 30.11.2017 č.j. 17 A 87/2016-28. Sankce tak bude žalobci uložena správním orgánem až po skončení řízení o zbylém přestupku, tj. kdy bude dostatečně zjištěn skutkový stav ohledně přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu, pokud bude prokázáno, že žalobce zmíněný přestupek spáchal. Postupem žalovaného tak nedošlo ke zhoršení právního postavení žalobce. Žalobce zatím nevykonal žádný trest. Právní jistotu žalobci poskytuje ta skutečnost, že se o jeho věci bude dále jednat a poté mu bude řádně uložena sankce, která bude vyměřená s ohledem na prokázané přestupky v souladu s výše cit. § 12 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, event. s přihlédnutím k možné výhodnější právní úpravě trestů podle nového zákona o přestupcích č. 250/2016 Sb.

14. Pokud jde o námitku směřující proti zveřejňování osobních údajů na webu Nejvyššího správního soudu, tato námitka se zdejšího soudu netýká, a proto se jí zabývat nemůže.
15. Na základě výše uvedeného soud neshledal žalobní námitky důvodnými, a žalobu proto zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
16. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měl právo žalovaný, jenž měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadoval jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 23. srpna 2019

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně